

A Törvényszék (nyolcadik tanács) T-144/07., T-147/07., T-148/07., T-149/07., T-150/07. és T-154/07. sz., ThyssenKrupp Liften Ascenseurs és társai kontra Bizottság egyesített ügyekben 2011. július 13-án hozott ítélete ellen a ThyssenKrupp Elevator AG által 2011. szeptember 30-án benyújtott fellebbezés

(C-505/11. P. sz. ügy)

(2011/C 347/33)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: ThyssenKrupp Elevator AG (képviselő: T. Klose ügyvéd)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

- A Bíróság a fellebbező tekintetében teljes egészében helyezze hatályon kívül a Törvényszék (nyolcadik tanács) T-144/07., T-147/07., T-148/07., T-149/07., T-150/07. és T-154/07. sz., ThyssenKrupp Liften Ascenseurs és társai kontra Európai Bizottság egyesített ügyekben 2011. július 13-án hozott ítéletet, amennyiben az a keresetet elutasítja;
- másodlagosan: megfelelően csökkentse tovább a fellebbezővel szemben a 2007. február 21-i európai bizottsági határozat 2. cikkében kiszabott bírságot;
- harmadlagosan: újabb határozat hozatala céljából utalja vissza az ügyet Törvényszék elé;
- az Európai Bizottságot kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbező a jelen fellebbezéssel a Bizottság hatáskörének hiányát, lényeges eljárási szabályok megsértését, az EK-Szerződés, az EUMSZ, valamint az e szerződések végrehatására vonatkozó jogszabályok megsértését, továbbá hatáskörrel való visszaélést és az alapvető jogok megsértését kifogásolja összesen hat jogalap keretében:

Először is a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék jogsértő módon hagyta jóvá az eljárás lefolytatására vonatkozó bizottsági hatáskört. A fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszéknek meg kellett volna semmisítenie a Bizottság határozatát, mivel az EUMSZ 101. cikk (korábban EK 81. cikk) nem alkalmazható amiatt, hogy a felrótt, helyben elkövetett jogsértéseknek nincs nemzetközi kihatása. Még ha a Törvényszék az EUMSZ 101. cikket alkalmazandónak is tartja, figyelembe kellett volna vennie, hogy a Bizottság hatásköre mindenképpen sérti az 1/2003 rendeletben⁽¹⁾ megállapított, az európai versenyható-

ságok hálózataról szóló közlemény szerinti párhuzamos hatáskörök rendszerét. Végül a Törvényszék téved, amikor nem ismeri el, hogy az eljárás Bizottság általi utólagos megindítása sérti a büntetések meghatározottságának és jogszerűségének alapjogi védelemben részesített elvét.

Másodszor: a Törvényszék téved, amikor nem ismeri el, hogy a *ne bis in idem* elvének megsértéséről van szó, hiszen a Bizottság nem vette figyelembe, hogy az eljárás megindítása előtt a nemzeti versenyhatóság a fellebbezővel szemben engedékenységi határozatot hozott.

Harmadszor: a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék jogsértő módon erősíti meg a Bizottság azon határozatát, amely szerint a fellebbező a leányvállalataival együtt egyetemlegesen felel. Vitán felül áll, hogy maga a fellebbező nem vett részt jogsértésben. A személyes felelősség büntetőjogi elve, az *in dubio pro reo* elve, valamint a tisztességes eljáráshoz való jog szól az ellen, hogy más személy cselekményét a gazdasági egység felelősségének téves előfeltevése alapján betudják.

Negyedszor: a Törvényszék jogsértő módon nem ismeri el, hogy a fellebbező egyetemleges felelősségének jóváhagyása sérti a személyes felelősség elvét. Másodlagosan a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a Bizottság határozatát a belső viszonyban hiányzó felelősségi arányok tekintetében jogsértő módon hagyta jóvá, így az ítélet indokolása ennyiben hiányos.

Ötödször: a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék az ítéletében megszegte a jogszabályban rögzített átfogó felülvizsgálati kötelezettségét, mivel nem kellően vizsgálta azt, hogy aránytalan-e a kiindulási összeg és az elretentési szorzó meghatározása, a párhuzamos jogsértések többszörös bírságolása, illetve hogy a Bizottság nem értékelte a fellebbező együttműködését, és ezzel a Törvényszék megsértette a tisztességes eljáráshoz való jogot és a jogvédelem abban rejlő biztosítását. Mindenesetre hiányos az ítélet indokolása, amennyiben jóváhagyja a Bizottság határozathozatali gyakorlatától eltérő többszörös bírságolást.

Hatodszor: a fellebbező a Németországot érintő jogsértés kapcsán a kiindulási összeg meghatározása tekintetében kifogásolja az arányosság és az egyenlő bánásmód elvének megsértését, mivel a kiindulási összeg megállapítása során nemcsak az érintett termékre vonatkozó forgalmat vették figyelembe, jóllehet ez nyomós érdekeket sért. A Törvényszék a Schindlerrel szemben helyesen alkalmazott differenciált indokolást, miközben ezt jogsértő módon mellőzte a fellebbezővel szemben.

⁽¹⁾ A Szerződés 81. és 82. cikkében meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.).